

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 307/2489

อัยการหล่มสักดีโจทก์ นายปิ่น แก้วพุดจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 249, ม. 251, ม. 49, ม. 50, ม. 53

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 251, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 49, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 50, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 53

ย่อ / หลักกฎหมาย

มีคน 5-6 คนถือไม้วิ่งไล่ทำร้ายจำเลยมาอย่างกระชั้นชิด จำเลยจำเป็นที่จะต้องวิ่งหนีไปทางที่ซึ่งกำลังมีพิธีแต่งงาน คนในนั้นคนหนึ่งลุกขึ้นกั้นไว้ จำเลยแทงตาย ดังนี้เป็นการกระทำโดยจำเป็นแต่เกินกว่าเหตุ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา จำเลยให้การว่า กระทำไปโดยไม่มีเจตนา และเพื่อป้องกันตัว ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาตาม ก.ม.ลักษณะอาญา ม.๒๔๙ จำคุก ๒๐ ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ฟังว่า จำเลยกระทำโดยจำเป็นเพื่อป้องกันตัวเองให้พ้นภัยอันตรายอันร้ายแรงตาม มาตรา ๔๙ (๒) แต่ทำเกินแก่เหตุ จึงพิพากษาลงโทษตาม มาตรา ๕๓,๒๕๑ จำคุก ๒ ปี โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า จำเลยได้ถูกกระทำร้ายในขณะที่กำลังกินอาหาร โดยจำเลยมิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้น จำเลยวิ่งหนีจากเรือนหลังตะวันออกไปทางเรือนหลังที่ผู้อยู่ ผู้ตายได้ทำการขัดขวางจำเลยในขณะที่มีคน ๕-๖ คนถือไม้วิ่งไล่ทำร้ายจำเลยอยู่อย่างกระชั้นชิดติดๆ กันไป นับได้ว่าจำเลยกำลังตกอยู่ในอันตรายอันร้ายแรงทั้งเป็นเวลาระหว่างนั้นอันจะหลีกเลี่ยงไปทางอื่นให้พ้นทั่วทั้งที่ไม่ได้ จึงเป็นความจำเป็นของจำเลยที่จะต้องผ่านไปทางที่ผู้ตายขัดขวาง การที่จำเลยใช้มีดแทงผู้ตาย ๑ ที่เพื่อหลบหนีภัยตามเหตุที่ปรากฏ จึงยังไม่พอสันนิษฐานว่า จำเลยจงใจเจตนาฆ่าผู้ตาย แต่เห็นว่าการกระทำของจำเลยเกินสมควรแก่เหตุไปมาก กล่าวคือเพียงแต่ผู้ตายขัดขวางมิให้ผ่านไป ถ้าจำเลยใช้กำลังนักโทษขึ้นเข้าไปก็ยังทำไม่ได้ มิบังควรต้องใช้อาวุธมีดแทงจนเกิดเป็นคดีฆาตกรรม เห็นว่าควรลงโทษจำเลยให้หนักกว่าที่ศาลอุทธรณ์ลงโทษจึงพิพากษาแก้เป็นจำคุก ๗ ปี

องค์คณะ

มนูญย์วิมลสาร · อิศรศักดิ์ธรรมวิเทศ · เลวณิชนธรรมวิทักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/307/2489>